

- «Προσφύρη, δὲν σὲ τὸ ἄλα μὴν τὸ πολυκαυχέσαι
 κι' ἔχει ἀεράκια¹ ὁ βασιληᾶς καὶ στέλλει καὶ σὲ πιάνουν;
 Θέλεις ἀποῦ τὸ φόβον του, θέλεις ποῦ τὴν ντροπὴν του
 ἐδάκρυωσαν τὰ ἑμάτια του, κι' ἐκόπην τὸ μπρισίμι,
 ἔπαιξαν καὶ τὰ χέρια του κι' ἐκόπ' ἡ ἄλυσίδα
 κι' ἔσεισεν καὶ τῆς πλάτες του κι' ἐπέσαν τὰ λιθάρια.
 Ὅ τὸ ἔμπα² χίλιους ἔκοψε, ὅ τὸ ἔβγα τρεῖς χιλιάδαις,
 κι' εἰς τὸ ξαναδευτέρωμα μὴ ἤυρε, μὴ ἐπῆρε³.
 Εἰς τὴ δεξιάν του τὴν μεριὰν τὸν Κωνσταντῆν εὐρίσκει.
 — «Γιὰ βάρδα βάρδα, Κωνσταντῆ, μὴ σὲ βαρῶ⁴ καὶ ὄενα.
 Ἄμε νὰ πῆς τὸ βασιληᾶ, ἄμε χαϊρέτα μέ τον,
 ἂν ἔχη κι' ἄλλα πρόβατα, νὰ στεῖλ' ἂ τὰ κουρέψω.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΕΚΑΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
 Δ. ΔΕΣΠΟΤΑ

ΑΠΟ ΤΑ "ΠΑΡΑΤΑΙΡΑ" ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἔχει ὁμορφιὲς ποὺ χάνονται, κ' ἔχει ποὺ μένουν
 καὶ πλημυράνε ὅσο βραδιάζει·
 Κάβε! . με τὰ κατσάβραχα σπαρμένα γύρα
 τὶς θαλασσιῆς ποὺ σὲ ξεπλένουν . . .

Μὲ κάθε κυματόσκασμα μυρίζει ἀρμύρα,
 καὶ οἱ ἀφροὶ ποὺ ἀσπρίζουν στὸ μπουγαῖ,
 μιὰ φέρνουν τὶς ἐνθύμησες, καὶ μιὰ τὶς πέρνουν
 πέρα, στὸ πέλαο ποὺ βραδιάζει.

Μὲ γέλια καὶ τρεχιά στὸ περιγιάλι
 λούζονται οἱ κοπελιὲς στὴν ἄκρη
 καὶ χαῖδογαργαλίζει ἡ μιὰ τὴν ἄλλη.

Καὶ ὁ ἥλιος ποὺ ὁ μισὸς στὰ νερὰ ἐκρύβη,
 πορφύρωσεν ἀπὸ τὰ μάκρη
 τὶς ὁμορφιές, καὶ λιγωμένος σκύβει . . .

ΝΙΚΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ

¹ ἀεράκια=ίερακας.

² Ὅ τὸ ἔμπα. ὅ τὸ ἔβγα=Εἰς τὴν πρώτην ἐπίθεσιν ... δευτέραν ἐπίθεσιν.

³ μὴ εὔρε—δὲν εὔρε

⁴ βαρῶ=κτυπῶ.